

عنوان: درد و ناراحتی بیماران سالمند بخش مراقبت ویژه: مقایسه تجارب درد بیماران با ارزیابی پرستاران از این تجارب در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تبریز، سال ۱۳۷۹

نام دانشجو: معصومه احمدی

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)

استاد راهنما: الهه سید رسولی

اساتید مشاور: مهین یزدانی زنوز، حسین کوشاور

شماره پایان نامه: ۱۱۴

مقدمه: درد مهم ترین عاملی است که بیماران را وادار به درخواست کمک از سیستم های مراقبت بهداشتی، درمانی می کند. مطالعات نشان داده است که بیماران بستری در بخش مراقبتهای حاد مانند بیماران سرطانی، بیماران بعد از عمل جراحی و بیماران بخشهای ویژه اغلب درد جسمی شدیدی را تجربه می کنند. تعداد زیادی از بیماران بستری در بخشهای مراقبت حاد و ویژه را افراد سالمند ۶۵ سال و بالاتر تشکیل می دهند. در بخش مراقبت ویژه درد یک مشکل عمده می باشد زیرا می تواند باعث تنش روانی و جسمی مهمی شده و در نتیجه بر روند بهبودی بیمار تأثیر منفی بگذارد. از اینرو ارزیابی پرستاران از درد، انتخاب مداخلات آن در تأثیر آن در تسکین مؤثر درد مهم می باشد.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی - مقایسه ای است که در آن تجارب درد و ناراحتی بیماران سالمند بستری در بخشهای ویژه مراکز آموزشی و درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تبریز مورد بررسی قرار گرفت. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود که به روش مصاحبه منظم با بیماران و پر کردن آن توسط پرستاران تکمیل شد. جامعه پژوهش کلیه بیماران سالمند بستری در بخشهای ویژه پرستاران شاغل در مراکز آموزشی و درمانی بودند که ۴۵ نفر از هر گروه به روش نمونه گیری آسان برای مطالعه انتخاب شدند. جهت مقایسه نتایج از آزمون آماری غیرپارامتریک ویل کاکسون استفاده گردید.

یافته ها: نتایج نشان داد که در بعد حسی بیماران درد جسمی و مشکلات تنفسی را نسبت به پرستاران بیشتر گزارش کردند. آزمون آماری ویل کاکسون اختلافهای معنی داری ($P=0/0000$) را در مورد درد جسمی و مشکلات تنفسی ($P=0/0063$) در ابتدای زمان بستری نشان داد. در بعد عقلانی بیماران دریافت اطلاعات کافی در باره آنچه در ابتدای زمان بستری اتفاق افتاده بود را نسبت به پرستاران بیشتر گزارش کردند. آزمون آماری ویل کاکسون اختلاف معنی داری ($P=0/0018$) را در این مورد نشان داد. در بعد عاطفی پرستاران نگرانی و ترس بیشتری را در روز ترخیص نسبت به خود بیماران گزارش کردند. آزمون آماری ویل کاکسون اختلافهای معنی داری ($P=0/0086$) را در مورد نگرانی و ترس ($P=0/0003$) را در روز ترخیص نشان داد.

نتیجه گیری: یافته های پژوهش نشان داد که تجارب درد و ناراحتی بیماران با ارزیابی های پرستاران از این تجارب همخوانی ندارد. بنابراین نتایج پژوهش ضرورت توجه بیشتر مسئولین و مدیران پرستاری را برای ارتقاء توانایی پرستاران در مراقبت کل نگر (جسمی، روانی، اجتماعی) از بیماران سالمند بستری در بخش مراقبتهای ویژه می طلبد.

واژه های کلیدی: درد، ناراحتی، سالمندی، بخش مراقبت ویژه، پرستاران، ارزیابی.